Р Е Ш Е Н И Е

№ 2882
гр. София, 13.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 14.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **144** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Крум Йончев Благов, от гр. София, срещу писмо с изх. № 92-00-458/17.12.2010 г. на Главния секретар на Президента на Република България, в което е обективиран отказ да се предостави на лицето достъп до обществена информация, по заявление с вх. № 92-00-458/07.12.2011 на лицето.

Жалбоподателят в съдебно заседание не се явява и представлява. В жалбата си излага мотиви, които обосновават наличието на индивидуален административен акт, обективиран под формата на писмо и съответно незаконосъобразността на отказа и преценката дали информацията е служебна или обществена.

Ответникът – Главния секретар на Президента на Република България, се представлява в съдебно заседание. Изразява становище за недопустимост на жалбата и евентуално за неоснователност на подадената жалба, подробни аргументи излага и в допълнително писмено становище.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на оспорване по изложените по-долу мотиви. Съдът намира, че същата е подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове /видно от представените по делото копия на пощенски плик, същата е изпратена на 03.01.2011 г. до ответника, в първия работен ден след изтичане на 14 дневния срок след връчването на писмото, станало с протокол на 17.12.2010 г./. Не са налице твърдените от заинтересованата страна нередовности, доколкото съдът на основание чл. 168, ал. 1 от АПК служебно е длъжен да провери атакувания административен акт на всички основания, визирани в чл. 146 от същия кодекс.

Разгледана по същество, жалбата се явява ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

С атакувания административен акт - писмо с изх. № 92-00-458/17.12.2010 г. на Главния секретар на Президента на Република България се отговаря на жалбоподателя по негово искане за достъп до обществена информация с вх. №

92-00-458/07.12.2011г. Доколкото жалбоподателя не е удовлетворен от отговора и тъй като не е получил информацията по вид и обем, както я е заявил, счита, че е налице отказ за предоставянето й, поради което го обжалва изцяло. В този смисъл за него е налице правен интерес да обжалва процесното писмо и жалбата му се явява допустима.

Административният акт е мотивиран за част от информацията, че може да бъде достъпна чрез електронната страница на Сметна палата в интернет, доколкото се касае за информация относно имената на лица, заемащи публични длъжности, поради което жалбоподателят е насочен именно там да провери и потърси информацията. За останалите лица, не е предоставена информация, доколкото според ответника тя не следва да се предоставя поради императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, а не само по наведените от жалбоподателя в неговата жалба.

На първо място, следва да отбележи, че намира процесното решение за издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. По делото е представен и приет Указ № 360/10.10.2002 г. на Президента на Република България, с който са предоставени правомощия на Главния секретар да разглежда и решава въпросите по отправения искания по реда на ЗДОИ.

Въпреки това административния акт, не е издаден в предвидената от чл. 59 АПК и чл. 34, съответно чл. 38 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ форма, доколкото изрично ЗДОИ предписва, както при предоставяне, така и при отказ за предоставяне на достъп, волята на административния орган да бъде обективирана в решение. В настоящия случай е отправено писмо до заявителя и настоящ жалбоподател. От неговия текст могат да се извлекат всички елементи на задължителното съдържание на индивидуален административен акт, поради което съдът може да счете, че не е налице съществено нарушение на нормите на АПК. Освен това, писмото представлява годен за обжалване индивидуален административен акт, доколкото от неговото съдържание става ясно, че част от поисканата от лицето информация му е предоставена, като му е посочено начина, по който е станала достъпна, а в другата си част му е отказано с аргументи по приложението на ЗЗЛД.

На второ място, съдът намира оспорения административен акт за издаден в съответствие с процесуално правните норми на АПК и ЗДОИ.

Заявителят е подал искане за предоставяне на достъп до обществена информация с вх. № 92-00-458/07.12.2011г., което административния орган / АО/ е разгледал в съответния срок. С протокол е връчил на лицето изготвеното писмо-отговор, обжалвано в настоящото производство.

На трето място, настоящия състав намира, че актът е издаден в частично несъответствие с материално правните норми на ЗДОИ.

Съдът не споделя становището на ответника, че искането не е достатъчно ясно формулирано. Напротив, в него заявителят, макар и лаконично, но е посочил и обосновал искането си, макар да не е имал задължение за това по чл. 25, ал.1 от ЗДОИ.

Ответникът е сезиран с искане да предостави на заявителя списъците с имената на лицата, поканени да присъстват на трите официални приема в Президентството, както и в качеството на какви са поканени. От текста на оспорения акт е видно, че на жалбоподателя е предоставена частично исканата информация - относно длъжностите на лица, поканени на проведените през 2010 г. официални държавни прими /в подробности са изброени лицата, заемащи висши държавни длъжности и е указано на жалбоподателя по какъв начин може да достигне до интересуващата го

информация /чрез справка в електронната страница на Сметна палата в интернет /. Съдът намира, че в тази си част отговорът на ответника по заявлението за достъп е законосъобразен, тъй като е мотивиран с наличието на високи разходи /чл. 27, ал. 1 и във връзка с чл. 12, ал. 4 от ЗДОИ/ по предоставянето на информация, която така или иначе е публично достъпна.

Що се отнася до втората част – списък на лицата, извън тези, заемащи висши държавни длъжности, действително техните имена са обект на закрила от страна на ЗЗЛД, в изпълнение на принципа на чл. 1 от ЗДОИ – за осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Въпреки това, съдът възприема аргумента на жалбоподателя, че двете събития са отразени във всички медии, поради което са обект на максимална публичност и съответно спрямо тях може да се приложи изключението за надделяващ обществен интерес, поради което следва исканите списъци да бъдат предоставени на заявителя.

Нещо повече, дори Европейският съд по правата на човека в свои решения е аргументирал позицията, че имайки предвид публичното положение на отделна личност /а поканените при Президента следва да са именно такива, според твърденията в писмото/, то ограничение на други права и свободи на трети лица във връзка с информация за първите би било непропорционално / Aleksey Petrov vs. Bulgaria, Application no. 27103/04/.

Администрацията на Президента следва да разполага със списъци на лицата, на които са изпратени покани за двата държавни приема през 2010 г., в противен случай не би могла да извърши акуратно възложената й работа. При всички положения, ако АО разполага с тези списъци, то следва да ги представи в пълнота на жалбоподателя. Ако АО не разполага с такива списъци, следва изрично да заяви това, за да може лицето да си състави мнение за начина на организация и работата на Президента на Република България и неговата администрация.

Ето защо, Главният секретар на Президента е постановил незаконосъобразен административен акт в частта, с която отказва да предостави списък на останалите лица, извън тези заемащи висши държавни длъжности, както и в качеството им на какви са поканени. В тази част отказът следва да бъде отменен. Преписката следва да бъде върната на органа със задължителни указания на съда за предоставяне на информация на заявителя за списъците на поканените лица на официалните приеми през 2010 г., които са извън списъка на лица, заемащи висши държавни длъжности, както и в какво качество са били поканени като такива.

От всичко изложено до тук, Съдът обосновава правния си извод за незаконосъобразност на оспорвания административен акт в описаната част, поради което и на основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ и чл. 173, ал. 2 от АПК същият следва да бъде частично отменен, като преписката бъде върната на органа със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразен отказът на Главния секретар на Президента на Република България, обективиран в писмо с изх. № 92-00-458/17.12.2010 г., в частта, отнасяща се до списъците с поканени лица извън лицата, заемащи висши държавни длъжности за официалните приеми за 3 март и 24 май 2010 г., организирани от Президента на Република България.

ОХВЪРЛЯ жалбата на Крум Йончев Благов, от гр. София в останалата й

част.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне в 14 дневен срок от получаването й, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез настоящия съд, пред Върховен административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: